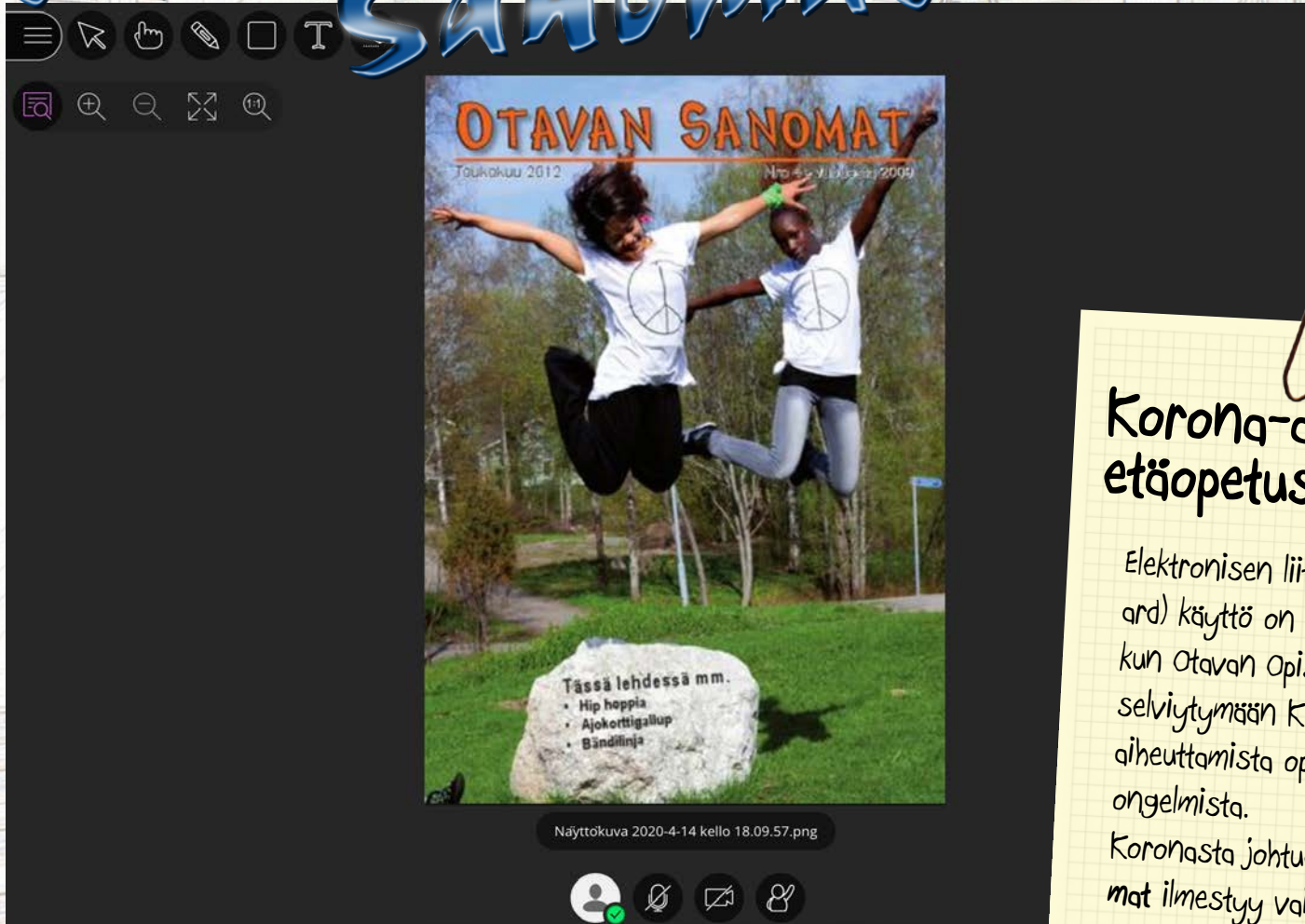


OTAVAN OPISTO

Otavan Sanomat



Korona-aika – etäopetus aika

Elektronisen liitutaulun (Blackboard) käyttö on avainasemassa, kun Otavan Opistolla pyritään selviytymään Koronapandemian aiheuttamista opetustilanne-ongelmista.

Koronasta johtuen Otavan Sanomat ilmestyy vain nettiversiona.

Toukokuu 2020 - nro 12
Otavan Opiston lehtiprojektin tuotos

- ✓ Koronavirus ja me
- ✓ Henkilökohtaisia tarinoita
- ✓ Haastatteluja

- ✓ Kulttuuria
- ✓ Harrastuksia
- ✓ Ruokaohjeita

Otavan Sanomat

Sisältö



Pääkirjoitus

Koronavirus ja me..... 3



Mielipide

Minun hijabi kertoo kuka minä olen 4
Urheilu on tärkeä minulle, koska 5
Missä olen kymmenen vuoden päästä ... 6



Tapahtumia

Vierailu eduskuntaan ja Heurekaan..... 7



Henkilökuvat

Juuso Kilpi 8
Ulla Pakkanen 9
Johanna Branchicella 10

JUTUN OTSIKKOA KLIKKAAMALLA
PÄÄSET KO. SIVULLE!



Kulttuuri

Koti-ikävä 11
War is destruction, peace is hope 12
Runoja 13
Seeko Somali 14



Harrastuksia

Elokuvia ja saippuaopperoita..... 15
Musa ja sähkö..... 16
Arezo harrastaa kuntosalia..... 17



Ruokaohje

Afganistanilaista ruokaa 18
Nuudelit Biritan ja Marielin tapaan..... 18

Otavan Sanomat

Otavan Sanomat on **Otavan Opiston** opiskelijoiden lehtiprojektin tuotos. Lehti on ilmestynyt vuodesta 2009. Lehden sivumäärä on vuosien saatossa kasvanut. Alkuun lähdettiin nelisivuisesta lehdykstä ja tänä vuonna saatiin kokoon 18-sivuinen tuotos, joka poikkeuksellisesti ilmestyy pelkästään nettivesiona. Lehtiprojektissa opiskellaan lehden tekemistä, mm. juttujen suunnittelua, kirjoittamista ja valokuvaamista.

Opisto sijaitsee Mikkelin lähellä ja järjestää lukio-opetusta internaattimuotoisessa aikuislukiossa, aikuisten perusopetusta maahanmuuttajille ja monipuolisesti vapaan sivistystyön koulutuksia.

Lehden toimitus

Julkaisija:

Otavan Opisto

Yhteystiedot:

www.otavanopisto.fi

Päätoimittajat: Fatema

Khawari

Toimittajat ja kuvaajat:

- Monikulttuurisen peruskoulun (MK2) opiskelijat
- **Kannen kuva:**
Elektroninen liitutaulu

Toimituskunta:

Rawda Alolelwi, Musa Al Darwish, Fatema Khawari, Arezo Mohammadi, Dalal Al Tahan, Tahereh Azizi, Birta ja Mariel Hagert.
Enrique Tessieri, Natalia Kelkka ja Ville Järvenpää.

Taitto:



**OTAVAN
OPISTO...**

KORONAVIRUS JA ME

Mariia Liukkonen, Dalal Al Tahan

Koronavirus on vaikuttanut paljon elämäämme. Päivittäin luumme uutisia pandemiasta, hätätilasta, taloudellisista vaikeuksista, ambulansseista, karanteenista ja kuolemasta. Kaikki nämä sanat kuvaavat synkkää tilannetta ja tulevaisuutta, jossa ei ole vielä toistaiseksi näkyvissä valoa tunnelin päässä.

Suomessa on tehty paljon toimenpiteitä koronaviruksen leviämisen rajoittamiseksi. Koulut on laitettu kiinni maaliskuusta lähtien, suurin osa ihmisistä tekee työtä etänä ja ihmisten liikkumista on rajoitettu. Virustartunnat ovat lisääntyneet Suomessakin, vaikka ei niin paljon kun Italiassa, Espanjassa tai Yhdysvalloissa. Tartunnan saaneiden määrä kasvaa joka päivä. Tätä kirjoittaessa kuolleita on koko maailmassa jo kymmeniä tuhansia.

Onko asia aivan niin synkkä? Voisiko tässä tilanteessa olla myös jotain positiivista?

Koronavirus on mullistanut myös meidän opiskelijoiden elämän. Kotona voi olla alussa kivaa, mutta koulua, koulukavereita ja opettaja tulee ikävä. Vaikka se kuulostaisikin hassulta, tämä tilanne on opettanut meitä arvostamaan koulunkäyntiä ja muita arkisia asioita jokaisen päivittäisessä elämässä.

Karanteeni antaa myös lisää mahdollisuuksia olla perheen kanssa ja esimerkiksi nähdä enemmän omia lapsia ja muita lähimmäisiä. On enemmän tilaisuuksia viettää aikaa ja jutella heidän kanssaan sekä kysellä heidän mielialastaan ja kiinnostuksen kohteistaan, ottaen kuitenkin huomioon asetetut rajoitteet. Etäyhteydet ja puhelin ovat hyviä apuvälineitä.

Toinen tärkeä asia, jonka koronavirus on opettanut meille, on omien elämäntapojen ja arvojen tutkiminen. Onko mitään järkeä kuluttaa yhteiskunnan varoja sotiin, aseisiin, materiaaliseen kulutukseen ja näennäiseen hyvinvointiin? Mitä jos sijoittaisimme varoja rauhaan, lääketieteeseen, ihmisten terveyteen ja hyvinvointiin sekä työ- ja opiskeluolosuhteiden parantamiseen?

Mitä jos oppisimme aidosti välittämään toisistamme, kaikista maapallon ihmisistä ja ympäröivästä luonnosta? Vaikka tilanne on vaikea, tässä pandemiassa on myös paljon mahdollisuuksia rakentaa parempaa elämää itsellemme, lähimmäisillemme ja koko maailmalle. ■



Huivini (hijabi) kertoo, kuka minä olen

Ayan Said Mohamed

Euroopassa ja Suomessa on ollut paljon keskustelua musliminaisten huivista eli hijabista. Voin sanoa, että hijabin käyttö ei tarkoita, että musliminaiset alistuivat tai miehet pakottaisivat käyttämään, vaikka joskus näin väitetään.



Minulle henkilökohtaisesti hijabi on hyvin tärkeä, sillä se on osa sitä mitä minä olen ihmisenä ja muslimina. Itse voin kysyä samaa asia suomalaisista naisista eli onko mies pakottanut teidät pukeutumaan tietyllä tavalla?

Vahvoja musliminaisia on paljon eri ammateissa. Minun omia esikuvia ovat yhdysvaltalainen kongressin nainen **Ilhan Omar**, ja Somalian ensimmäinen naispresidenttitehdokas **Fadumo Dayib**.

Mielestäni musliminaiset, jotka käyttävät hijabia Euroopan maissa ovat rohkeita, sillä he eivät piilota omaa kulttuuria tai uskontoa. Samoin tekevät myös Suomessa romaninaiset sekä muut vähemmistöt.

Käytin ensimmäistä kertaa hijabia seitsemänvuotiaana Somaliassa ja muistan hyvin sen päivän. Siinä oli äitini ja monta naispuolista sukulaisista ja tunsin silloin, että olin kasvanut lapsesta nuoreksi tytöksi.

En ymmärrä, miksi jotkut eurooppalaiset eivät hyväksy hijabin käyttöä ja miksi se voisi estää sinua pääsemästä töihin. Tiesitkö, että hijabi on kielletty, jos haluat olla poliisi? Hijabin käyttö poliisina ei ole kielletty Ruotsissa, Skotlannissa, ja Minneso-

tan osavaltiossa Yhdysvalloissa.

Asiat eivät ole kuitenkaan hyvin kaikissa maissa kuten Ranskassa, Belgiassa, Hollannissa ja Tanskassa, jossa on kielletty niqabin ja burkan käyttö. Tämä ei ole oikein, koska uskonnon vapaus on perusihmisoikeus.

Yksi hieno asia eurooppalaisessa elämäntavasta on, että ihmiset saavat harrastaa omia elämäntapojaan vapaasti kunhan eivät vahingoita toisia.

Itse olen toiveikas ja uskon tulevaisuuteen. Asiat tulevat muuttumaan Euroopassa ja moninaisuus tulee olemaan enemmän arkipäivää. Maailma muuttuu hitaasti mutta voimme muuttaa asioita parhaimmaksi omalla esimerkillä. ■



Kuva: Aceem Hasyim Muhamzah / PxHere.

KUVITUSKUVA



SISÄLTÖ



Urheilu on tärkeä minulle, koska...

Musa Al Darwish

Kun muutin asumaan Suomeen kolme vuotta sitten, en tiennyt kuinka pärjäisin uudessa kotimaassani.

Saisinko uusia ystäviä? Oppisinko suomea? Pysyisinkö harrastamaan ja mitä urheilulajeja?

Myöhemmin ajattelin, voisinko kokeilla jopa jääkiekkoa.

Pertunmaa oli ensimmäinen paikkakunta, jonne muutimme ja se sijaitsi noin 44 kilometriä Mikkelistä. En tuntenut yhtään suomalaista sieltä ja minulla oli vain muutamia ystäviä Syyriasta. Koulu ei ollut vaikeaa, mutta alussa ei ollut helppoa asua Pertunmaalla ulkomaalaisena.



Aluksi meitä kiusattiin koulussa, mutta myöhemmin saimme hyviä ystäviä. Sosiaalityöntekijät auttoivat meitä korjaamaan huonot välit.

Koska Pertunmaa on pieni syrjäinen kylä, siellä ei ollut paljon mahdollisuuksia harrastaa urheilua. Asiat muuttuivat puoli vuotta myöhemmin,

kun muutimme perheen kanssa Mikkelisiin.

Kun asuimme Syyriassa, pelasim jalkapallojoukkueessa. Se oli todella hauskaa ja tein paljon maaleja.

Olin 11-vuotias kun aloitin urheilemaan. Sodan takia jouduimme kuitenkin pakenemaan Turkkiin.

Alussa meillä maahanmuuttajilla oli oma jalkapallojoukkue Mikkelissä, mutta myöhemmin aloimme pelaamaan suomalaisten kanssa. Alussa suomen kieli oli vaikeaa, mutta aloin oppimaan enemmän ja kaverit hyväksyivät minut.

Kiitos jalkapallon, sain uusia kavereita ja Suomi alkoi tuntumaan enemmän kodilta. Ensimmäinen suomalainen kaveri, jonka sain jalkapallon kautta oli nimeltään Dani. Hän oli ystävällinen ja harrasti urheilua kuten minä.

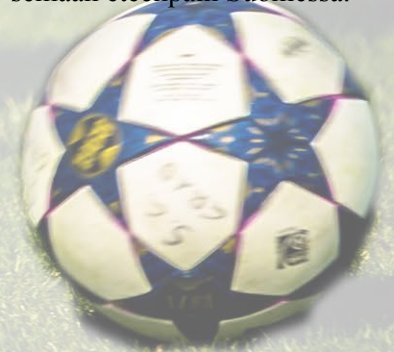
Vaikka jalkapallo on tärkeä monelle

maahanmuuttajille, kannattaa tutustua myös muihin urheilulajeihin kuten jääkiekkoon. Minulle luisteleminen oli alussa vaikeaa, mutta opin, kun harjoittelin joka päivä monta tuntia. Nyt osan luistella eteenpäin, jarruttaa ja sekä luistella vähän takaperin.

Jääkiekkjoukkueista kannustan tietenkin Jukureita ja käyn useasti katsomaan heidän pelejä. Jukurit on hyvä joukkue, mutta olisi kiva jos he voittaisivat vähän enemmän pelejä.

Korkeat joukkuemaksut on este monelle nuorelle ulkomaalaiselle ja olisi kiva jos urheiluseurat voisivat jakaa enemmän stipendejä.

Urheilu on opettanut minulle itsekuuria ja antanut toivoa ja energiaa pääsemään eteenpäin Suomessa. ■





Missä olen kymmenen vuoden päästä?

Monet nuoret maahanmuuttajat, jotka asuvat Suomessa miettivät paljon heidän tulevaisuuttaan. Mitä voisin opiskella? Kuinka kauan se kestää? Onko minusta siihen ja onnistunko? Minkälainen työ minulla on tulevaisuudessa ja ansaitsenko paljon rahaa?



Myönnän, että minäkin olen miettinyt samoja asioita pitkään. Missä minä olen kymmenen vuoden päästä?

Lääketiede ja erityisesti silmälääkärin ammatti kiinnostaa minua paljon, mutta myös rakennusinsinöörin ura oli mielenkiintoinen. Tiedän, että näitä ammatteja ei ole helppo saavuttaa, mutta minua ei pelota vaikeat asiat. Olen Somaliasta ja olen elänyt maassa, jossa melkein kaikki on vaikeaa ja monimutkaista. Somaliassa on ollut sisällissota vuodesta 1991. Jos mi-

kään, niin sota sotkee ja monimutkaistaa ihmisten elämää pahasti.

Miksi haluisin silmälääkäriksi? Vuonna 2015 olin isäni ja veljeni kanssa Mogadishussa hotellissa, jossa räjähti pommi ja isäni ja veljeni kuolivat. Minä sain silmävamman pommituksessa.

Ei pitäisi olla yllätys, että haluan olla silmälääkäri, sillä silloin voisin auttaa toisia ihmisiä, jotka ovat kärsineet silmävivoista.

Silmät ovat myös hyvin tärkeät ihmiselle ja eikö silmät ole myös ovi ihmisten sieluun?

Koska Somaliassa on ollut sisällissota yli kolmekymmentä vuotta, siellä on tuhottu paljon rakennuksia, kokonaisia kaupunkeja sekä kyliä. Kun rauha laa Somaliaan, sinne tarvitaan paljon rakennusinsinöörejä ja minä haluaisin auttaa maani nousemaan takaisin jaloilleen.

Suomi on hieno maa, koska se antaa yhdenvertaiset mahdollisuudet opiskella ja saada hyvä ammatin.

Toivottavasti minun suunnitelmat ja unelmat toteutuvat. ■



Vierailu Eduskunnassa ja Heurekassa oli täynnä yllätyksiä

Teksti: Fatema Khavari

Otavan Opiston monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelijat (MK2) kävivät Helsingissä marraskuun lopulla. Vierailimme Eduskunnassa, Suomen suurimmassa kirjastossa Oodissa ja Tiedekeskus Heurekassa. Monet oppilaat, kuten minä, pidimme enemmän vierailusta Eduskuntaan, vaikka Oodissa ja Heurekassa oli oma viehätöksensä.

Afganistanilaisena naisena, minua kiinnosti paljon Eduskunta ja naisten rooli Suomen politiikassa. Minun maassa tavallinen ihminen ei voi päästä kansanedustajaksi, puhumattaakaan naisista. Meidän opas oli nainen, joka kertoi paljon Eduskunnan historiasta. Suomessa, naiset saivat äänioikeuden ensimmäisenä Euroopassa vuonna

1906. **Miina Sillanpää** oli ensimmäinen naiskansanedustaja ja toimi siinä virassa vuodesta 1907 alkaen 38 vuotta.

Suomen ensimmäinen afganistanilaistaustainen kansanedustaja oli sosiaalidemokraatti **Nasima Razmyar**, joka valittiin eduskuntaan vuonna 2015.

Eduskunnassa oli



Fatema eduskunnan istuntosalissa.
Kuva: Arezo Mohammadi.



Oodin kolmas kerros. Kuva: By Ninaras - Oma teos, CC BY 4.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=75405503>.

paljon nähtävää kuten istuntosali, jossa suuremmat päätökset tehdään. Yksi asia, joka keräsi paljon oppilaiden huomioita oli niin sanotut paterosterhissit, jotka liikkuvat jatkuvasti ylös ja alas.

Eduskunnan käytävällä oli myös nähtävissä vitriinissä ruokaesineitä sekä tunnettujen poliitikkojen patsaita. Kiinnitin huomioon erityisesti **Urho Kekkosen** patsaaseen ja otin selvää myöhemmin, kuka tämä valtiomies oli. Kekkonen on ollut pisimpään Suomen presidenttinä, lähes 25 vuotta vuosina 1956 ja 1982 ja puolusti Suomea kylmäsodan aikana.

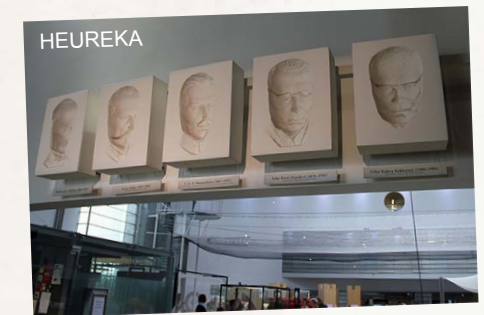
Ennen kun menimme Tiedekeskus Heurekaan, kävimme tutustumaan Suomen suurimpaan ja hienoimpaan kirjastoon Oodiin. Tämä oli minun ensimmäinen vierailu siellä. Kirjaston sisällä minulle tuli hyvä mieli, koska rakennus oli tosi avara ja moderni.

Vaikka kirjastossa oli paljon ihmisiä, tunnelma oli semmoinen, että siellä voisin lukea kirjaa rauhassa.

Kuten Eduskuntatalossa ja Oodissa, kävin myös ensimmäistä kertaa Heurekassa, joka sijaitsee Vantaalla. Monille koulukaverilleni se oli myös uusi kokemus.

Kiinnostaako vaijeripyöräily? Entä miten sähkö toimii? Kemian ihmeitä? Miten ruoansulatuskanavat toimivat? Entä dinosaurukset? Tähän kaikkeen tutustuimme Heurekassa.

Monet opiskelijat tykkäsivät erityisesti VR- eli virtuaalitodellisuuslasien kokeilemisestä. Mielestäni se oli todella kiinnostava kokemus. VR-lasien kautta näimme eläviä dinosaurukset ja en pelännyt ollenkaan.



Suomen presidenttien kasvot näyttävät kääntyvän, kun niiden ohitsee kulkee. Kuva: By Abc10 - Oma teos, CC BY-SA 4.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=50056610>.



Juuso Kilpi

on pidetty työntekijä

Teksti: Tahereh Azizi, Arezo Mohammadi ja Fatema Khavari

Atk-tukityöntekijä Juuso Kilpi on hyvin pidetty opiskelijoiden ja opettajien keskuudessa. Hän viihtyy myös opiskelijoiden kanssa ja kutsuu heitä "kullanmuruiksi."
Jos on ongelmia tietokoneen kanssa luokassa tai muutenkin, voit olla melkein varma, että Juuso on valmis ratkaisemaan ongelman.

Juusolla on avovaimon kautta kansainvälistä taustaa

"Tyttöystävä on Portugalista, Porton kaupungista kotoisin," hän sanoo. "Olen yrittänyt kovasti opetella syömään merenelävä, mutta se ole helppoa tällaiselle 'punaniska' suomijuntille. Ahven- ja haukikalat kyllä käyvät, mutta ei mustekaloja, kiitoksia!"



Juusolla on paljon harrastuksia showpainista tietokonepeleihin

"Harrastan myös tietokoneiden rakentelua, ylikellottamista ja tietokoneella pelaamista," Juuso jatkaa. "Pelit, joita pelaan, pääasiassa ovat mm. World of Warcraft ja For Honor, joka on eräänlainen arcade tappelupeli. Harrastan myös airsoftia, jota pelataan muovikuula-aseilla, kuten sodassa."

Juuso harrastaa myös paljon muita pelejä, kuten MMA, eli vapaaottelu, Warhammer, joka on sama kuin Afrikan tähti aikuisille, jossa pienoismalleista kootut armeijat taistelevat. Tulokset, osumat, tappiot ja vahingot lasketaan noppien ja erilaisten mittauksien avulla.

"Näiden pelien ja kamppailulajien harrastaminen antaa minulle itseluottamusta," hän sanoo, "sillä tiedän, että tarpeen tullen olen valmis puolustautumaan itseäni tai muita."

Showpaini on myös lähellä Juuson sydäntä, kuten myös elokuvien katsominen. Hänen suurin idoli on **Brock Lesnar**.

Oikeassa elämässä Juuso on suorittanut asepalveluksen Lappeenrannan Rakuunaeskadroonassa, joka on nykyään lakkautettu. Hän on sotilasarvoltaan alikersantti ja koulutautui "panssari rakuunaksi," eli ajoi koulutuksissa suurilla panssarivaunuilla.



Brock Lesnar. Kuva: The Union Journal. <https://theunionjournal.com/wwf-champion-brock-lesnar-to-appear-live-on-raw/>.

Myös Juuson isä ja isoisoisä suorittivat asepalveluksen samassa paikassa. Hänen isoisoisä taisteli talvi- (1939-1940) ja jatkosodassa (1941-1944).

"Suosittelen asepalvelusta uusille suomen kansalaisille," hän jatkaa. "Asepalveluksessa kasvattaa luonnetta, ja siellä oppii itsestään uusia vahvuuksia sekä luo elämänmittaisia ystävyysyhteistyösuhteita."

Juuso myös matkustaa paljon. Hän käy kerran vuodessa avovaimon Anan kanssa Portugalissa, sekä muualla Euroopassa, kuten Mallorcalla Espanjassa. Hänen viimeisin matka oli Tukholmaan. ■



Juuso harrastaa tietokoneiden rakentelua ja tietokoneella pelaamista.

Ulla Pakkanen

avaa ovia Suomen kielen ja jatko-opintojen kautta

Teksti: Huriya Abdalla Ali

Kuva: Ayan Said Mohamed

Suomen kielen opettaja Ulla Pakkanen on nähnyt paljon muutoksia Otavan Opistossa 1990-luvulta alkaen, kun hän aloitti opettaa siellä. Paitsi suomen kielen opetuksesta, Pakkanen on myös tärkeä tuki monelle oppilaalle ja hän muun muassa ohjaa jatko-opintoihin.

”Opisto on muuttunut paljon siitä, kun aloitin opettamaan täällä,” hän kertoo. ”Voi sanoa, että melkein kaikki on muuttunut. Tietotekniikka, lukion toiminta ja ennen suurin osa opiskelijoista oli suomalaisia.”

1990-luvulla nähtiin myös, kuinka nettilukio alkoi kasvaa kuten myös ulkomaalaisten lähiopiskelijoiden määrä. Pakkanen kertoo, että nettilukiossa tai nettiperuskoulussa voi opiskella milloin haluat ja omassa tahdissa.

Nettilukio on Otavan Opistolle tärkeä asia. Siellä opiskelee noin tuhat opiskelijaa ympäri Suomessa ja eri maissa.



”Yksi tärkeä asia, jonka olen oppinut tässä työssä on, että ihmiset ovat aika samanlaisia, vaikka olemme eri puolelta maailmaa,” Pakkanen sanoo. ”Vaikka tulemme eri kulttuurista voisimme aina olla ystävällisiä toisillemme.”

Kysyin opettaja Pakkasesta jos hän haluaisi opiskella uusia kieliä kuten somaliaa. Otavan Opistossa on ollut paljon somalialaisia lähiopiskelijoita.

”Olisi kiva opiskella monenlaisia kieliä”, hän vastaa. ”Voisin joskus innostua opiskelemaan eri kieliä kuten somaliaa, arabiaa ja dariaa.”

Pakkanen ohjaa ja kannustaa opiskelijoita tekemään paljon töitä, jotta he oppisivat puhumaan suomea sujuvasti. Se on tärkeä asia, jos halua olla osa yhteiskuntaa.

Pakkanen jatkaa vitsaillen ”Se ei ole vaikeaa. Minä opin suomea ihan pienenä.”

Miksi Pakkasen mielestä Otavan Opisto on hyvä oppilaitos ja miksi siellä kannattaa opiskella?

”Opistolla on erilaisia kursseja tarjolla (eritasoisille) ja meillä on paljon kokemuksia maahanmuuttajien opettamisessa,” Pakkanen sanoo. ”Hyvä oppilaitos on semmoinen, joka antaa opiskelijoille eväitä koko elämään, eli niitä taitoja, joita hän voi käyttää elämässä ja kuinka tullaan toimeen eri ihmisten kanssa.”

Vapaa-aikana Pakkanen ulkoilee Pike-koiran kanssa ja käy myös koiranäytelyissä.

”Matkustan, silloin kun tulee tilaisuus,” hän kertoo. ”Viimeisin matkani oli Italiaan. Siellä kaikki ruoat on hyviä.”

Pakkanen ei pysty sanomaan mitä on hänen lempiruoka, koska niitä on niin monia. Hän näkee itsensä viiden vuoden päästä samassa paikassa kun nyt eli opettamassa ja ohjaamassa opiskelijoita. ■



Johanna Branchicella: Kansainvälisyys ja kielet värittävät elämäämme

Riccardo ja Johanna Branchicella.

Teksti: Ayan Said Mohamed

Kuvat: Anni Suomela ja Riccardo Branchicella

Otavan Opiston englannin opettaja Johanna Branchicella on hyvä esimerkki koulun kansainvälisyydestä. Kuka hän on ja minkälaista on opettaminen opistolla?

Voisitko kertoa minkälaista on opettaa Otavan Opistolla?

– Otavan Opistolla on mukava ilma-
piiri ja opettaminen on innostavaa ja
antoisaa, koska täällä saa työsken-
nellä monista erilaisista kulttuureista
kotoisin olevien opiskelijoiden ja
työkavereiden kanssa.

**Kauanko olet ollut englannin
opettajana?**

– Olen ollut Otavan Opistolla englan-
nin opettajana pian kolme vuotta. Sitä
ennen olin täällä vuoden verran ita-
lian kielen verkko-ohjaajana. Kaiken

kaikkiaan olen opettanut englantia 12
vuotta.

**Onko vaikea tai helppo opettaa
englantia opiston opiskelijoille?**

– Välillä opettaminen tuntuu helpolta,
mutta toisinaan taas vähän vaikeam-
malta. Esimerkiksi puheharjoitusten
tekeminen opiskelijoiden kanssa on
kivaa ja aika helppoa, koska siinä on
minusta tärkeintä rohkaista opiske-
lijoita käyttämään englannin kieltä
virheistä huolimatta. Vaikeaa voi olla
kielen rakenteiden opettaminen kiin-
nostavalla tavalla.



**Sinulla on maatila ja siellä toimiva
kesäpizzeria lähellä Otavan
Opistoa. Kerrotko vähän siitä?**

– Minulla ja miehelläni on Otavassa
luomutuotannossa oleva maatila,
jota olemme hoitaneet jo 20 vuoden
ajan. Pelloilla viljellään rehunurmia
ja viljaa naapuritilan lehmille. Lisäksi
viljelemme pensasmustikkaa. Kesällä
pidämme maatilalla kesäpizzeriaa,
jossa tarjoilemme italialaiseen tapaan
leivottuja pizzoja.

Kuinka valmistella hyvä pizza?

– Yksi hyvän pizzan salaisuus on oi-
kein valmistettu ja pitkään nostatettu
taikina. Meidän pizzeriamme taikina-
ohjeen tietää tarkasti vain mieheni.
Italialainen ruokakulttuuri on pul-
lolla ihania ruokia. Olen oppinut
ruoanlaitosta paljon anopiltani sekä
mieheni isoäidiltä. Ihania italialaisia
ruokia ovat esimerkiksi parmigiana
di melanzane eli eteläitalialainen
munakoisovuoka, gnocchi di patate
ja tietysti itse tehty tuore pasta erilai-
sine kastikkeineen. Mielelläni kerron
vinkkejä hyvän italialaisen kotiruoan
valmistamista varten.

**Onko sinun mielestäsi hyvä asia,
että Suomi moninaistuu? Miksi?**

– Suomen moninaistuminen on mie-
lestäni hyvä asia. Pienelle Suomelle
moninaisuus on varmasti voimavara,
ja siksi olisikin tärkeää, että esimer-
kiksi erilaisista kulttuurisista taustoista
kotoisin olevat ihmiset voisivat tuntea
olevansa osallisia, yhdenvertaisia ja
arvostettuja suomalaisessa yhteis-
kunnassa. Suomen väestö vanhenee
vauhdilla. Maamme tarvitsee ulko-
mailta tänne muuttavia ihmisiä, jotka

tuovat mukanaan uusia näkökulmia
ja luovat siten kasvua ja kehitystä.

Onko miehesi italialainen?

– Mieheni on italialainen. Hän on
kotoisin Calabriasta, Etelä-Italiasta.
Haluaisin joskus tulevaisuudessa
muuttaa Italiaan - ehkä sitten eläke-
päivillä. Pidän Italian aurinkoisesta
ja lämpimästä ilmastosta (erityises-
ti Etelä-Italiassa), välittömästä ja
sosiaalisesta ilmapiiristä, taiteista ja
hyvästä ruoasta.

**Matkustatko paljon Italiaan? Missä
on paras paikka vierailta Italiassa?**

– Ennen matkustin sinne useammin.
Nyt meillä on kouluikäisiä lapsia ja
kesäisin teen töitä omassa yritykses-
sä, joten meillä ei ole mahdollisuutta
viettää paljon aikaa Italiassa. Lapset
ovat olleet siellä pari kesää italialais-
ten isovanhempiensa luona. Yritäm-
me päästä käymään Italiassa koko
perheen voimin kerran vuodessa.
Minulle tärkeitä paikkoja ovat Calab-
ria ja tietysti ikuinen Rooma, jossa
opiskelin nuorena vaihto-opiskelijana.

Onko sinulla harrastuksia?

– Käyn kuntosalilla ja jumpassa.
Muuten vapaa-ajallani mm. lues-
kelen, katson elokuvia ja seuraan
uutisia. Kun olen yksin kotona,
innostun toisinaan soittamaan pianoa
ja laulamaan.

**Mitä haluaisit tehdä 10 vuoden
päästä?**

– Toivon, että 10 vuoden päästä olen
terve ja saan tehdä mielekästä työtä
toisten ihmisten parissa sekä viettää
aikaa perheeni kanssa. Ehkäpä asun
silloin Italiassa. ■



Koti-ikävä

Teksti: Rawda Alosewi

Palaan aina sinne mistä tulin

Joka aamu, kun herään ajatukseni matkustavat kotimaahani, Aleppoon Syyriaan. Viimeinen kuva mitä minulla jäi Alepposta, kun pakenin sotaa vuonna 2014, oli minun kotini. Sitä ei ole enää olemassa, koska se tuhoutui sodan takia. Minun kotini oli kaunis. Siellä oli puita, kasvimaa ja se oli hyvin kodikas ja kaunis. Siinä talossa, jonka näen useasti muistoissa, asui mieheni ja kaksi lasta.

Muistan myös aina isäni ja sisarukseni. He kävivät useasti kodissani. Kesän illat olivat todella kauniita, kun perhe ja ystävät vierailivat meillä. Talvella voi olla kylmää Syyriassa, mutta muistan kuinka sukulaiset ja ystävät antoivat lämpöä ja voimaa.

En halua muistella sitä hetkiä, kun lähdin Alepposta, koska se tuottaa minulle paljon surua. Kun lähdin en tiennyt milloin palaan mutta tiesin kuitenkin, että joku päivä palaan.

Koti-ikävä vain vahvistui kun saavuin Suomeen perheen kanssa 2016. Ensimmäinen viikko olin vain kotona ja itkin melkein koko ajan. En halunnut lähteä mihinkään.

Kun koti-ikävä iskee, minä katson kuvia kotimaastani, perheestäni, rukoilen ja teen syyrialaista ruokaa. Pyydän monesti jumalalta, että sota loppuisi pian Syyriassa, niin voisimme palata sinne ja lapset voisivat olla isovanhempien kanssa.

Koti-ikävää on joskus huono juttu, koska se lan-
nistaa, mutta se on myös hyvä asiaa koska se aina
muistuttaa mistä tulin ja kuka olen. ■





WAR IS DESTRUCTION, PEACE IS HOPE

Text: Dalal Al Tahan

War in Syria started in mid-March 2011, when anti-government demonstrations were held throughout the country demanding an end to oppression, freeing political prisoners from jail and the lifting of the curfew. Matters got worse as Syrian strongman Bashar al-

Assad's army waged war on the opposition. All these events changed my life radically since my family was forced to flee from our hometown of Homs to Lebanon. I was ten years old when war broke out in my country. After a short stay in Lebanon, we moved to Finland.

I have learned that war is destruction since nothing grows. Peace, on the other hand, offers hope. I hope the war will end so I can return one day to my dear homeland.

How long will be my wait? ■

Returning home to ruins in Homs. Life is slowly returning to this street in the Juret Al-Shayah district of Homs, Syria. Residents trickling back to the neighbourhoods they fled to escape fighting find desolate and lifeless streets – only half-cleared of rubble and without electricity or water. Kuva: UNHCR/Christopher Reardon.

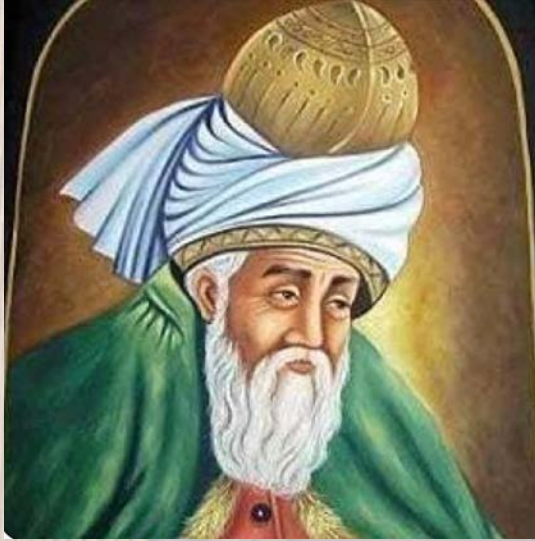
Background image: Destroyed tank in front of a mosque in Azaz, Syria. https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Azaz,_Syria.jpg. Kuvaaja: Christiaan Triebert.





Jalan Cinta Rumi

Jalan Cinta Rumi- also known as Mevlânâ (انالوم , "our master") and more popularly simply as Rumi (1207-1273) - was a Persian poet, jurist, Islamic scholar, theologian and Sufi mystic who lived in Konya, a city of Ottoman Empire (Today's Turkey). His poems have been widely translated into many of the world's languages.



His poetry has influenced Persian literature, but also Turkish, Ottoman Turkish, Azerbaijani, Punjabi, Hindi, and Urdu, as well as the literature of some other Turkic, Iranian, and Indo-Aryan languages including Chagatai, Pashto, and Bengali.

«بنی آدم اعضای یک پیکرند// که در آفرینش زیک گوهرند// چو عضوی به درد آورد روزگار// دگر عضوها را نماند قرار// تو کز محنت دیگران بی غمی// نشاید که نامت نهند آدمی»

Human beings are members of a whole
In creation of one essence and soul
If one member is afflicted with pain
Other members uneasy will remain
If you have no sympathy for human pain
The name of human you cannot retain



یاه سابل اب یدم حم وزرأ و یرواخ امی طاف
رمش یلم نشج رد ناتسن اغفا زاناش یابی
لبق لاس ربم اون یلکیم



Latso diivest Tsihko
niijalesko dumenge!

Huvää päivää ja huvää
kesää kaikille!



فُحُصِّلَا كُتِبَ تَصَوُّوْا اَمْ لَلَا كُتِبَ يَصُو
فُرُصِنِي مَثْفُو-خَب وَنَدِي رُعْشَلَاو
قِيْفَاقُب يَمْ اِي لَلَاو تُلُقْ اَمْ
فُصْأ اَمْ قَوْفْ اَمْ اِقْوَمْ نَلْكَو اَلَا
اَمْ مَحِي نِيح يَفُورِح لُقْ ح رُضْخِي
فُطُتْقِي بِيْطَلَا هِيْلَع يَمْ اَلْ مِي-غ
اَمْبُ تُلُقُو اَوْلَاقُ قَسْرِدَمْ اَلْ اَو
فُتُقْت اَمْ تَا-ح اِس سِر اَمْ لَلَا
يْتِيْفَاقُل اِهِي نَدَا رُعْشَلَا ب تِي-ج اَمْ
فُصْتَت فِصْوَالَلَا يَفْ اَلْ اَمْ نَلْكَ
اَرْدَنْت عَمَاقْ اَرْعَشْ اَلْ اِيْفُ تُلُقْ نَا
فُرْت-ع اَعْم-جَلَا اَمْ اُتِيْتَا دَقْ اَه



قصيدة الأم للشاعر كريم معتوق
أوصى بك الله ما أوصت بك
الصحف والشعر يدنو بخوف
ثم ينصرف ما قلت والله يا
أمي بقافية إلا وكان مقاماً
فوق ما أصف تخضّر حقل
حروفي حين يحملها غيم أفي
عليه الطيب يقتطف والأثم
مدرسة قالوا وقلت بها كل
المدارس ساحات لها تقف ها
جئت بالشعر أدنيتها لقافيتي
كانما الأثم في اللاوصف تتصف
إن قلت في الأثم شعراً قام
معتذراً ها قد أتيت أمام الجمع
أعترف

Sheeko Somali

Geel jire (sheeko gaaban)

Isagoo xilli gabbal gaabkii ah ka soo hambaabi-rey hurdo uu duhurki geed qurac ah hoos seexday ayuu afarta jiho geesaha la helay. Bidhaan geel ayuun buu doonayaa inuu arko si uu inta isugu soo ururiyo u carraabiyo. Ha yeeshee wakhtiga uu jiiifay oo saacado gaadhayay iyo geela oonay cid kale ku wehelin isaga awgii ayaa uu u waayey aragtida neef qudha oo ka mida geelii!

Inta uu go' ii madaxa ku duubtay ayuunbuu jiho galbeed kayn kaga beegan afka saaray. Haduu qaddar aan badnayn sii socdey oo kayntii dhanka kale uga baxayba waaba geeliisii oo tuban bannaanka kaynta si xasiloonna u daaqaya. Farxad intuu Alle ku shukriyey ayuun buu galab mayrac usoo kaxeeyey dhankaa iyo golihii geela.

Haddii geelii la lisay, caanihiina la dhamay oo nirgihiina halahii loo sii daayey, abbaaro gayrihii dhaxantu kolku uu soo dhacay ayuunbuu maqlay or jaan iyo jiiib isugu jirta oo meel fog ka yeedhaysa! Intuu farax la hinqaday ayuunbuu gartay inay tahay dhaanto barbaari isugu soo baxday. Kamaba laba labayne horay buu ka booday oo waa dayax naylo qaad ah oo irbaddii dhulka ku dhacdaa aanay lumayn. Isagoo kubbaaraysan ayuu gaaray goobtii barbaartu isku heshay, isla markiiba, illeen waa hoobal caanbaxaye Geeddi wuxuu la wareegay han-naankii iyo hab u socodkii gole ka fuulka ahaa ee dhaantada.

Cayaartii habeenkaa si hamsami leh bay u soctey ilaa xiddiggii waaberi soo iftiimay, kolkaasuu ruux walbaa daal la gataati dhacay, laba laba ayaa la isula baxay. Geeddi isagu cidna lama bixin, kalidii ayuu meel halkaan ah kadalloobsaday. In badan muu fadhin markii uu garabkiisa bariido cod gabdheed ka maqlay. Intuu hinqaday ayuu kor u jalleecay, mise waa gashaanti dumar oo Alle qurux ku mannaystay dhowr jeerna ay cayaarta isla jaan qaadeen. Aqoon isuma laha, see korkaa layska yaqaan. halkii baa la isla fariistay in cabbaar ah, haasaawe kore ayaa la galay, adigu wax la hitiqiyaba waxaa lagu ballamay maalinka saadambe ah iyo ruun ay adhiga u foofiso isna geela soo mariyo.

Waa subaxdii la ballamay e markii la hamuun tirtay, ayuun buu waa nin qof la ballamaye geelii horay oodda uga qaaday, goor ay barqo dheer tahay ayuu sheedda ka arkay adhi dhankiisa usoo socda, haduu dhex qaaday adhigii isagoo ka baaraya inantii Deeqa ahayd, si kadisa ayuu isha qac ugu siiyey iyadoo geed galool ah maydhax ka diiranaysa.

Eegmo kalgacal ayaa isha qac la isku siiyey labadoodaba dareen u gaara baa ka dhex qaylinayay, sidaa awgeed durba hoos ayaa la wada eegay sida in wax ka dhumeen! Goor ay sheeko meel dhexe u marayso ayaa deeqo waxaa dhulka uga dhacay gudintii, intay yara foorarsatay ayay is tidhi soo qaado, sidaa ay u foorarsatayba wuxuu isha qac ku siiyey horraaddo gig tiran oo runtii eegidoodi ay ku kicisay dareen adag! Iyadoo aragtay eegmadiisa la yaabka leh ayay si xishood ba'ani ku jiro durba u istaagtey hogashana ku fogaatay! is afgarad bay ku kala tageen iyo inuu maanta maalinta ku shan ah usoo geed fadhiisto.

Maalintii la astaystay ayaa la geed yimi, sidii dhaqanka ahaydna loo soo mar gabadhi Deeqa ahayd, waalidkeedna is sharfan bay u bixiyeen oo ula xidideen reerkii soo doonay, koton(50)halaad iyo baar qabkoodii, faras askhir nugaaleed ah iyo qori maadhiin ah baa laga dhiibey, habeen saddexaadkiina aroos baa loo gingimay lammaanihii is doortay, Geeddi haatan ka nasay dhaxantii goleyaasha oo aqal soomaali gaariyi aqoosho buu ka soo toosaa! Gu' dabadii wiil bay ku curteen, Gallad baa loogu magac daray!

Dhamaad



Elokuvia ja saippuaoppereita



Teksti: Otavan Sanomat

Tahereh Azizi harrastaa saippuasarjojen katsomista

Monet nuoret naiset ja miehet seuraavat turkkilaisia ja korealaisia televisiosarja jossa on paljon draama. Useasti sarjassa on kaunis nainen ja komea mies, jotka rakastuivat toisiinsa.

Siinä välissä tapahtuu paljon: rakastuvat, eroavat, itkevät, rakastuvat uudestaan, menevät naimisiin ja on useasti hyvä loppu.

Olen oppinut paljon elämästä näistä saippuasarjoista.

“Minun lempi sarja on nyt **Zümürdanka** Turkista ja katsoin sitä kerran viikossa,” Tahereh sanoo. “Se kertoo rakkaudesta ja on tosi jännittävää, koska suhde on niin epävarma.”

Tahere sanoo että toinen sarja, josta hän pitää paljon on **Rooftop Prince** koreasta.

Tarina kertoo prinssistä, joka matkustaa aikakoneella tulevaisuuteen kolme sata vuotta eteenpäin ja tapaa siellä naisen.

Televisiosarjat jäävät mieleen kauan ja muistuttavat paljon ikäviä ja hyviä asioita omasta elämästä. “**Zümürdanka** ja **Prinzen doğar.**”

Televisiosarjat ovat myöskin hyvää seuraa, jolloin ei tarvitse tuntea itseään yksinäiseksi. ■

Taustakuvat: <https://www.themoviedb.org/> ja <https://bigsta.net/>



Musa ja sähly

”Sählyn lisäksi pidän myös jalkapallosta!”

Teksti: Otavan Sanomat

Musa Al Darwish, 18, tunnetaan koulussa innokkaana ja monipuolisena urheilijana. Paitsi jalkapalloa ja sählyä, Musa on myös oppinut pelaamaan jääkiekkoa Suomessa. Hän on kotoisin Syyriasta ja kuuluu turkmeenin vähemmistöön.

Voisimme puhua monesta urheilulajista Musan kanssa, mutta perehdytään hänen sähly harrastukseen.

”Opin pelaamaan sählyä Pertunmaalla vuonna 2017,” hän sanoo. ”Seitsemännellä luokalla liikuntatunnilla annettiin maila käteen ja käskettiin pelaamaan. Kokeilin ja opin aika nopeasti pelaamaan sählyä vaikka minulla jäi epäselväksi alussa, olenko vasen tai oikeakätinen pelaaja mailan kanssa.” Musa sanoi, että vasta kun hän muutti Mikkeliiin hän oppi, että on oikeakätinen sählyssä.

Vähän väkivaltaa ja rento olo ovat syitä miksi Musa viihtyy sählyssä. ”Ei ole mahdollista satuttaa toisia,

kun pelaa rauhallisesti vaikka kolme vasta kolmeen,” hän jatkaa. ”Tule tosi hyvä olo, kun pelaan ja myös sen jälkeen.” Musa sanoo, että sähly innosti hänet kokeilemaan jääkiekkoa, joka on paljon väkivaltaisempi peli.

Ennen koronavirusta Musa, oppilaat ja opettajat pelasivat maanantaisin sählyä Otavan alakoulun salissa. ”Paras maali, jonka olen koskaan tehnyt, oli siinä salivuorossa, jossa laukaisin tykkimaalin 10 metrin päästä,” muistelee Musa. ”Se oli todella hieno maali!”



Musa myös pelaa jalkapalloa.

Kuva: Mohammed Al Darwish.

Kesällä on paljon mahdollisuuksia harrastaa sählyä Mikkelissä. Yksi paikka, jonne Musa menee, on Mikkelin puisto lähellä Kenkäveroa. Siellä löytyy aina pelikavereita, hän sanoo.

Musa tykkää myös kalastamisesta. Tämän lajin hän on myös oppinut Suomessa, kuten sählyn. Kerran hän sai saaliiksi 2,7 kg hauen. Hänelle on melkein sama asia, käyttääkö kalastaessa virveliä vai onkea.

Musa pelaa myös tietokonepelejä. Hänen lempi pelinsä on Hunter Cyber, sitten Zula ja Realm Royale. ■



Kuvassa (vasemmalta oikealle): Ayan Said Mohamed, Musa Al Darwish, Ville Mäkelä, Hurya Abdalla Ali, Fatema Khawari ja Arezo Mohammadi.

Kuva: Enrique Tessieri.



Kuntosali on hyvä stressinpoistaja

Teksti: Otavan Sanomat

Monikulttuurisen peruskoululinjan opiskelija Arezo Mohammadi aloitti kolme kuukautta sitten käymään uudestaan kuntosalilla. Ennen tätä hän on harrastanut kuntosalia 3-4 vuotta. Hän tykkää uudesta harrastuksesta ja huomaa ison muutoksen itsessä.

“Tykkään todella paljon käydä kuntosalilla, koska se antaa minulle hyvää oloa ja kohentaa kuntoa,” hän sanoi. “Kuntosali vähentää stressiä ja auttaa jaksamaan koulussa.”

Otavan Opiston asuntolassa sekä Mikkelissä on paikkoja, jossa voi käydä kuntosalilla.



Kuva: Nemat Gholami.

“Käyn Fitness 24 Seven kuntosalilla kolme kertaa viikossa,” Arezo jatkaa. “Opiskelun ja muun elämän takia olin käymättä kuntosalilla lähes kuusi kuukautta kunnes mieheni auttoi, motivoi ja kannusti minua aloittamaan uudestaan treenaamiseen. Mieheni myös harrastaa kuntosalia ja käymme siellä useasti yhdessä.”

Arezo sanoi että kuntosalisessio alkaa ensiksi juoksumatolla (n. 15 min) ettei lihakset tulevat kipeäksi seuraavana päivänä. Sen jälkeen hän nostaa painoja. ■

Arezo Mohammadi ja hänen miehensä Nemat Gholami. Kuva: Arezo Mohammadi.





Afganistanilainen herkku nimeltä do pyaza

Fatema Khawarille on koulukaverin keskuudessa maine hyvänä ruoanlaittajana. Hän antaa meille ohjeen perinteisen afganistanilaiseen ruokaan, joka ei ole niin vaikea valmista.



Fatema Khawari. Kuva: Arezo Mohammadi.

Aineet:

- | | |
|--------------------------------------|---------------------------|
| 1. 1kg lampaan liha | 7. 7 valkosipulinkynttä |
| 2. 7 sipulia (valkoinen) | 8. 1 tlk kurkumaa |
| 3. n. 0,5dl öljyä (voi olla enemmän) | 9. 1 tlk kanelia |
| 4. 1 rlk suola | 10. 0,5 tlk kardemummaa |
| 5. 1 tlk maustepippuri jauhe | 11. ¼ tlk neilikajauheena |
| 6. 1 tlk maustepippuri | 12. tuore persilja |



Nuudelit Biritan ja Marielin tapaan



Kesto n. 20 minuuttia.

Nuudelit ovat monen opiskelijan lempiruoka ja niitä valmistetaan eri tavalla. Peruskoululinjan opiskelijat Birita ja Mariel Hagert kertovat, että heidän lempiruoka on nuudelit.

Aineet:

- 5 pakettia 50g MAMA kananuudeleita
- hunajamarinoituja kanasuikaleita
- hapanimeläkastike



Valmistus:

Pistät nuudelit melkein kieuvan veteen ja lisää maustepussit, jotka tulevat paketissa. Kun nuudelit ovat pehmeitä 3-4 minuutin päästä, valuta vesi pois.
Paistat kanasuikaleet pannussa ruokaöljyssä ja sekoita hapanimeläkastike kun kanat ovat ruskistuneet.

Valmistus:

- Pilko yksi sipuli ja ruskista panussa. Lisätään liha ja 2 valkosipulinkynttä murskattuna.
- Paistetaan 10 min. Lisätään mausteita (mm. suola, maustepippuri jauhe, maustepippuri, kurkumaa, kanelia, kardemummaa, mutta ei tuore persilja) ja laitetaan paistettuna vuokaan.
- Pilko 6 sipulia renkaaksi ja 5 valkosipulinkynttä ja lisää vuokaan lihan päälle.
- Lisää kanelia ja laita kansi päälle. Paistetaan uunissa 180°:ssa 30 min.
- Kun on valmis, laita päälle tuoretta persiljaa.





MONIKULTTUURISTA PERUSOPETUSTA MIKKELISSÄ

Otavan Opisto järjestää aikuisten perusopetusta 17-vuotiaille ja sitä vanhemmille maahanmuuttajille ja vieraskielisille. Opiskelu ja asuminen opiston asuntolassa ovat opiskelijalle maksuttomia. Tavoitteena on perusopetuksen päättötodistus.

LISÄTIETOJA

maahanmuuttajakoulutukset@otavanopisto.fi
puh 044 794 3552

Katso tarkemmat tiedot ja hae koulutuksiin osoitteessa www.otavanopisto.fi

Alku uudelle.



**OTAVAN
OPISTO...**

Alku uudelle.




LUOVI LÄÄKIKSEEN

www.otavanopisto.fi/laakis

Otavan Opiston Lääkislinja valmentaa yliopiston pääsykokeisiin.

Paranna valmiuksiasi hakea lääkikseen, farmasiaan, elintarviketieteisiin tai ravitsemustieteisiin opiskelemalla Otavan Opistossa lukion biologiaa, kemiaa ja fysiikkaa. Hakuaika linjalle 3.2–31.7.2020

Lisätietoja

Minna Vähämäki
puh. 040 189 7053
minna.vahamaki@otavanopisto.fi



**OTAVAN
OPISTO...**